

lemmer mod det foreliggende Lovudkast udtalte Betænkkeligheder, men skulle tillade sig at anbefale det til Antagelse af Landstinget i den Form, hvori det er kommet fra Folkethinget.

Vorgen. Kierkegaard. Ørsted.
Formand og Ordfører.
Sørensen. Treschow.

LIII.

Erklæring

over

Forflag til Lov, indeholdende adskillige Bestemmelser om Jagten og Afløsning af Jagtretten.

(Afgiven af Landstingets Udvalg.)

Ovennævnte Lovforslag, som tidligere har været behandlet i Landstinget, har i Folkethinget modtaget adskillige Forandringer og Tilføjninger, i hvilken Anledning vi Berthelsen, Flensborg, Holberg, D. Nielsen, Stampe og Treschow skulle tillade os følgende Bemærkninger.

§ 1 fastsætter den, ogsaa i Landstinget vedtagne Ret for Grundeiere til at afløse Jagtretten, med speciel Antydning af, at saadan Afsløsningsret nu ogsaa kan udøves i den Kongelige Bildtbane, *efr. Rescript af 1ste December 1850, og paa udfæstede Kjøbstadporder (Landstingets § 3).*

Bestemmelsen i Paragraphen om, at Spørgsmaal om Eiendomsretten til Grunden skulle afgjøres i Henhold til Frdg. af 20de Mai 1840 § 6, finde vi mindre nødvendig, uden forøvrigt at have Noget at erindre mod denne Bestemmelse i sig selv.

Vi tiltræde saaledes i det Hele denne Paragraph, der er sat istedetfor Landstingets §§ 1, 2 og 3.

§§ 2 og 3 ere ordlydende med Landstingets §§ 4 og 5.

§ 4 er Landstingets § 6 med Udeladelse af Ordene „udenfor den Kongelige Bildtbane,“ *efr. Rescript af 1ste Decbr. 1850.*

§ 5 er Landstingets § 7 med Udeladelse af de i Parenthes indesluttede, i sig selv ogsaa mindre nødvendige Ord.

§ 6 udtrykker Bestemmelsen i Slutningen af Landstingets § 8.

§ 7 er Landstingets § 9, med Tilføjning i 2det Punktum af en Bestemmelse om, at den Eier, der forbeholder sig Jagtretten, og dernæst overdrager dens Udøvelse til 3die Mand, skal staae Brugeren til Ansvar for Jagtrettens Misbrug, hvilket vi finde passende.

I Paragraphens tredie Punktum er fastsat, at den Eier, der selv er Bruger af sin Eiendom, vel kan overdrage Jagtretten til en Anden, men kun for eet Aar ad Gangen.

Dette forekommer os mindre consequent, da det sætter den Eier, som tillige selv er Bruger, i en uheldigere Stilling end den Eier, som har overladt Brugen af sin Eiendom til Andre.

Der findes nemlig i Lovforslaget ikke nogen Bestemmelse, som forhindrer den sidstnævnte Eier i at disponere over Jagtretten særskilt fra Brugsretten for flere Aar ad Gangen, naar han blot holder sig indenfor Grændserne af det Tidrum, i hvilket han selv er Eier af Grunden, og vi kunne ikke tænke os nogen Anledning til at nægte den Eier, der selv er Bruger, denne Ret og til at indskrænke ham til eet Aar ad Gangen.

Da Overdragelse af Jagtret jo imidlertid aarliggen kan fornyes, saa vil den Ubillighed, som forekommer os at ligge i den nævnte Bestemmelse, derved tildeels kunne hæves, og med dette for Die troe vi at kunne tiltræde den.

Imod Bestemmelsen i Paragraphens sidste Punktum om Jagtfilter kunne vi ikke have Noget at erindre.